

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЗВУКОЗАПИСУ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Кочержук Денис Васильович

ORCID ID: 0000-0002-9280-7973

доцент кафедри музичного мистецтва Навчально-наукового інституту театрального та музичного мистецтва, Заслужений артист естрадного мистецтва України
ПЗВО «Київський міжнародний університет», Україна

Словосполучення «дистанційне навчання» викликає двобічні відчуття як у митця, так й – у викладача; а «музичне дистанційне навчання» – взагалі викликає сумніви щодо корекції даного вислову в аспекті мистецтвознавчої діяльності. Дистанційна форма навчання, розраховується на виконання освітнього процесу, учасники якої знаходяться на відстані один від одного та співдіють за допомогою сучасних мультимедійних технологій. Проте, така форма не здатна у повному обсязі надати та задовільнити потреби здобувачів музичного мистецтва. Це може бути викликано відсутністю на території України, а можливо й у світі, дистанційних музичних шкіл, які мають ліцензію щодо надання освітніх послуг у форматі музично-практичного профілю [1, с.85]. Зокрема, це стосується й звукозаписуючої діяльності, що активно застосовується в умовах освітньої галузі музичного мистецтва XXI століття.

З появою комп'ютерів звукозаписні процеси стали доступними для широкого спектра виконавців. Комплект із ПК, саундкарти, мікрофони і MIDI-клавіатури – це макет своєрідного професійного набору музиканта. Це позитивний здобуток XXI століття та результат, адже вокалісти-студенти та викладачі отримують сьогодні більше простору для реалізації своїх мистецьких проєктів та задумів. Проте негативною ознакою є намагання пропонувати елементи звукозаписуючого обладнання як комерційну складову студії звукозапису, використовуючи при цьому частини непрофесійного програмного забезпечення. Застарілі програми та музичні модулі, неякісна та невміла універсалізація творчого процесу виконавців, методи некваліфікованого компонування студійного приміщення, дешеві комплектуючі (мікрофони з недостатньою амплітудною силою відчуття звукового поля, що має незначний спектр звукових хвиль) – це все лише найменша частка некваліфікованого компонування та приклади недосвідченості фахівців звукозаписуючої справи. Доволі часто під час запису твору колективом у студії допускаються однакові помилки, що повторюються й іншими артистами. На це є об'єктивні та суб'єктивні причини як наприклад, дефіцит спеціалізованої україномовної та зарубіжної літератури, практичні заняття та семінари, що не реалізовані засобами інтернет мереж в умовах дистанційного навантаження тощо [148, с. 82].

Заклади вищої освіти поки що не можуть гарантувати якість навчання у галузі звукозаписної діяльності, у зв'язку з відсутністю достатніх компонентів та модульних програм, що стосуються аудіовізуального та музичного мистецтв. Наразі, у студентів відсутня можливість запису музичного матеріалу в комплексній роботі з викладачем, його наративної форми щодо запису музичного твору (вокального або інструментального), та виправлення допущених помилок. На певній відстані між викладачем та студентами, доволі тяжко створити, вивчити, реалізувати та записати добротний музичний матеріал у студії звукозапису. Так, онлайн платформи не дають

змоги повного контролю над створенням музичного продукту: інтернет трафік не завжди відповідає завіреним параметрам, мультимедійні гаджети – мають різний рівень якості відображення та відтворення звуку, мережеве покриття не завжди доступне для проведення таких занять або консультативний процесів.

Порівнювати дистанційне (online) навчання із класичним (offline), в галузі музичного мистецтва, не має сенсу. Дистанційний фактор навчання є актуальним, виключно для вивчення теоретичних предметів, зокрема: теорія музики, історія української та зарубіжної музики, аналіз музичних творів тощо. Доцільність впровадження освітніх комунікаційних технологій в навчальний процес є очевидною. Особливо це стосується групових та індивідуальних вебінарів, проведенню майстер-класів, дискусій, виконання тестових завдань та ін. Мультимедійні технології, подача теоретико-практичного матеріалу в багаторівневому просторі з використанням інтерактивних методів навчання, не завжди надають широкий спектр можливостей для навчального процесу у дистанційному форматі. Доцільність цих проблем яскраво відображено в плануванні практичної діяльності галузі аудіовізуального та музичного мистецтв.

Практичне застосування мережевих і мультимедійних технологій в інтерактивній музичній освіті передбачає створення програм і навчально-методичних комплексів на електронних носіях для подальшого їх використання в інтегрованому навчанні. Проте, це стосується, виключно, теоретичних компонентів щодо вивчення та удосконалення матеріалу. Запровадження мультимедіа програм не завжди сприяє покращенню ефективності у навчальному процесі, оскільки не ставить собі за мету стовідсоткове засвоєння знань у практичній діяльності. У багатоплановому аспекті сьогочасні дистанційні та мультимедійні технології не надають відмінні перспективи учням урізноманітнити свою навчально-пізнавальну та творчу поведінку.

Висновки. Галузі аудіовізуального та музичного мистецтва – це доволі складні системи щодо вивчення та подачі матеріалів для студентів як практично, так й – теоретично. Формально, в дистанційному форматі, є можливість охопити творчі спеціальності та здобути певні навички роботи із ними. Однак, є фактори формотворення музичних компонентів, що не завжди відповідають закріпленню знань у дистанційній емісії. Наразі суспільство творчих особистостей, зокрема науково-педагогічних працівників галузі аудіовізуального та музичного мистецтва, повинно розробити форм-фактор вирішення проблем практичних компонентів серед звукозаписуючої діяльності, а також – втілити в музичну освіту в усіх закладах вищої освіти. Ця проблема, є нагальною у XXI столітті, тому потребує термінових практик та вирішень.

Список використаних джерел:

1. Афоніна О. С. Перспективи впровадження дистанційних курсів з музикознавства у навчальний процес Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв / О. С. Афоніна // Вісник Державної академії керівних кадрів культури і мистецтв. Вип. 4. – К. : Міленіум, 2012. – С. 85–88.
2. Луценко В. В. Музично-комп'ютерні технології у професійній діяльності майбутнього вчителя музики. *Молодь і ринок* : щомісяч. наук.-пед. журнал Дрогобиц. держ. пед. ун-ту ім. Івана Франка. 2011. № 7. С. 81–84.